

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quo pacto se religiosus quisq[ue] in sumendo cibo habere debeat. Cap.
21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE PROBITATE
se se componens ad quietem.

Quo pacto se religiosus quisq; in sumendo cibo habere
debeat. Cap. 21.

Quomodo autē in comedendo se qui-
libet habere debeat, eo quod multi in
hoc delinquant, iam restat dicendū.
Ante omnia, illud religiosa quadam
consuetudine obserua, vt non præceps irru-
as in cibum, vt canes & aliæ solent bestia:
sed cum præparata mente & animo aduer-
sus insidiantem munito lentè cibum capias.
Tūc enim inimicus magis vigilare noscitur,
cum homo infirmæ carni seruiens infirmior
spiritu videtur. Vnde & tum maximè vigi-
lare hominem necesse est, quum tunc quasi
ab vno inimico videatur victus, vt alius lō-
gè facilius se posse putet subintrare. Ad ci-
bū ergo accedendū est tanquā ad medicinā,
quæ prudenter accipenda est, ne si secus ac-
cipiatur quam oportet, nō sanitatē adferat,
sed potius morbum exacerbet, aut aliū etiā
consciscat. Et præterea tanquam ad crucē,
non sine humilitate dolore admiratione &
pudore quodā ad mēsam accedendū, quod
homo rationalis, creatus iuxta imaginē Dei
vocatus ad vitā illam perennē tam irratio-
nali cibo indigeat quodq; sine vilissimis istū
usmodi rebus vitā suam cōseruare omnino

non

non possit. Deinde fuis ad Deū precibus orabis in te excitari famē alimonię spiritua-
lis, vt ea potissimū esurias quę præstantio-
ra & perpetua sunt: ad ista vero corporalia
tanquam necessitate coactus, non volupta-
tis capiendę desiderio tractus adeas. Præte-
rea necesse est vt cibū sumpturus ad ipsum
cum timore accedas ne capiaris, & præmis-
sa prece ne excedas, & simul vt veram par-
simonię virtutem conseruare possis. In ipsa
mensa decet vel maximè benefactorum &
parentum recordari, quum tunc eorū pasca-
mur sudoribus, pro quorum fortè immode-
ratione acquirendi affectu ipsi fortasse acri-
ter puniuntur, grauissimā famem nostrarū
precū patientes. Quibus(quum debitum
vrgeat(non succurrere, vel saltem cōpassio-
ne non concuti super fratre suo efferre mē-
tis iudicatur. Ad hæc qui sibi benè consule-
re velle exacteq; Domini exequi benepla-
citiū, deberet priusquā dantis alijs donis
accipiendis se ingereret de datorum ingra-
titudine confiteri: suam ingratitudinē ac mi-
seriam damnando ac detestando: diuinam
vero bonitatem, quę nihilominus suā mu-
nificentiā in nos declarare non desinit suspi-
ciendo & laudando. Hoc enim modo mirè
se mens sentiret accendi spiritu, Nihil Deo
gratius

In teutonico
plura
sunt.

DE PROBITATE

gratius quā quū nos deprimimus, & ipsum admirando laudamus. Nā vitia & peccata conuenit tū recordari, & simul per propostū nouum Deo studere placere: ad euitandum periculū mortis & aliorum malorum, quod sepiuscernere est multos incurrere vel inopinate inter edendū, ita vt tū nihil ferē boni vel liceat vel libeat cogitare. Hinc nō abs re Iob sanctus de seipso dicit. Antequā comedā suspiro. Nō est autē q̄ quisquā hic conqueratur hæc nimirum esse prolixa, putetq; difficulter hæc omnia ob prolixā quādam quā exigere videntur morā ita posse impleri: quū breuibus hæc & affectuosis quibusdam possint fieri quam facillimē suspirijs, aut oratiunculis vocalibus si non ob aliud, certē ob id vt nostrę auiditati in capiendo cibo frenum inponamus. Indecens enim est, nec imperfectione caret grauiuscula, suis huiusmodi bestialibus moribus non imperare in conspectu Domini qui omnia interiora dijudicat.

Pia quædam documenta de ratione se habendi in mensæ principio: de pijs quibusdam exercitijs circa comestionem; & de quibusdam tunc maxime vitandis. Cap. 22.

In ipso statim mensæ principio nosipsum sollicitē oportet obseruemus & cohibeamus